KAPI

Cavit Kürnek



Karaburun'da, çocukluk yıllarımın acımasız kışlarında, akşam olmuş, hava kararmaya başladığında oyunu bırakır, evlerimizin yolunu tutardık. Bir tekerleme ağzımızdan düşmezdi:
"Evli evine, köylü köyüne!
Kimin evi yoksa,
Sıçan deliğine!"
Beni bir hüzün kaplar, ağladığım bile olurdu. Anneme sorardım:
"Anne, ben o deliğe sığar mıyım?"
Annem gülümser:
"Çocuğum!" derdi, "Senin deliğin bizim evin kapısı. O delikten sen de girersin, ben de çıkarım!"
Gider mavi yağlı boya ile boyanmış olan kapımızı okşardım!

"Kapı", Cavit **Kürnek**, iç/in bb, No: 103 Hors Série - Ayrık Sayı - Special issue [09.2025]